

ประชาชาติ

ฉบับพิเศษวันเสาร์

ปีที่ -

ฉบับที่ ๗๗๓

วันเสาร์ที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๗

ฉบับที่ ๕๕๕๕

เจ้าหน้าที่เข้ามาขอให้จัดการประណอมหนี

มีลูกหนี้อยู่ร่วมหมื่น
จะผ่อนผันให้ทั้งหมด
ผู้ปลงแล้วจึงจะเอา

เจ้าเงินผู้เห็นออกขานา

ปัญหาเรื่อง ๕๓๔๖ ของขานา
กำลัง อยู่ในระคับ เพียบเป็ด อย่างน่า
วิตกจะ อดม พะเคศว ได้ โดยวิธีใด
ได้ มีผู้ เห็นความคึกเก ไรในทัว
ของ ค่าง ๆ กัน วิธี ประណอม ทน
ระหว่าง เจ้าหน้าที่ กับ ลูกหนี [ขานา]
ก็เป็นวิธีหนึ่งซึ่งอยู่ ในความดำริของ
กระทรวง เศรษฐการ คงปรารถ
เมื่อเร็ว ๆ นี้เมื่อมี ขานาพากันไป
ร้องเรียนถึงความทุกข์ยากของตน
ได้ประศพออยู่ทุกเมื่อเชื่อนั้น ท่าน
มนตรีว่าการกระทรวง เศรษฐการ
แสดง ความคิด เห็น ของ ท่าน ที่
สอดคล้องกับ ประណอมหนี ให้ทราบ.
วิธีทางที่ เศรษฐการ จะ ดำเนิน
ในเรื่องนี้ มีรูปดักษณอย่างไร ใน
[มีค่อนหน้า ๒]

เมื่อเดือนเคศคตดวงขึ้นจากขอบทะเลทรายขึ้นสู่ท้องฟ้า ในราตรีหนึ่งที่หัวหินฤดูนี้

การประมงของญี่ปุ่นก็แห่นเป็นที๑ในโลก

ทำรายได้ให้ประเทศ มีหลายร้อยล้าน

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศ ที่มี
เนื้อที่คับแคบ ที่ผลิต ที่เกิดขึ้น โดย
ธรรมชาติมีน้อย แต่ทุกสิ่ง 'เงิน
ในน้ำ' แล้วญี่ปุ่นมีภาษีกว่าประ
เทศใดๆทั้งหนค เรดเคศของ
ญี่ปุ่นอยู่ทั้งในภาคร้อนและภาคหนาว

รองโลก และได้มีประโยชน์จาก
กระแสน้ำ ร้อนซึ่งวนเวียนอยู่ รอบ
เกาะ ผลที่เกิดขึ้นได้ มีมาก
อย่างหาที่เปรียบมิได้ ที่นั่นว่า
ธรรมชาติ ได้ปรุงแต่ง ให้ญี่ปุ่น
อย่างใหญ่หลวงเกินกว่าความสามารถ
ของมนุษย์ ปกติจะประดิษฐ์ได้
สัตว์น้ำจำพวกปลา น้๑ประศพ
ทางสัตว์น้ำได้คำนวณแล้วว่าในโลก

เรา มีอยู่ ๔๕๐๐๐ ถึง ๕๕๐๐๐ ชนิด
เป็นอย่างมาก แต่ในจำนวนนี้มี
อยู่ไม่นานนี้ ของญี่ปุ่นถึง ๔๕๐๐ชนิด
และที่ชาวญี่ปุ่น ใช้เป็นอาหารมีอยู่
ราว ๒๐๐ ชนิด.
นอกจากจำพวก ปลา ยังมีจำพวก
อื่นๆอีก เช่น กุ้ง, ปู, ปลาหมึก, หอย,
ปลาดาว, สัตว์น้ำชนิดอื่นๆ, ปลา,
[มีค่อนหน้า ๒]

“พยอมไพร”

เรื่องประโลมใจชั้นเอก
ของ “แม่นงค”
ออกแล้วมีจำหน่ายตาม
ร้านขายหนังสือทั่วไป
ราคาเล่มละ ๑ บาท

ผู้เห็นอกชาวมา

[ต่อจากหน้า ๑]

ระหว่างนี้ยังไม่ปรากฏโดยเปิดเผยแต่
ไม่รอบนอกจากวงราชการ ได้มี
เจ้าเงินรายหนึ่งได้แสดงความเห็นอก
เห็นใจในบรรดาชาวมาที่ประสบกับ
ของตกอย่างนี้ และถึงกับทำเรื่องราว
ขึ้นถึง คือ ทำหนังสือขึ้นกราบทูล
มีข้อความว่า ยินดีเป็น ที่สุดใน การที่
จะคง ประถม หนึ่ง กับ ชาวมา อัน
เป็นลูกหลานของคน.

ท่านผู้แต่ง ความ เห็นอกเห็นใจ
ชาวมาผู้ นี้ คือนายไฉ่ฮวด แซ่เอียว
มีอายุ ๔๖ ปี ตั้งบ้านเรือนอยู่ท่า
มดโคกหวาย อำเภอสามพราน จ.
หวัดนครปฐม.

ความ สำคัญ ใน เรื่อง ราว ของ
นายไฉ่ฮวดมีว่า ตัวเขาได้ประกอบ
อาชีพด้วยการคิด คือ ด้ม พกพืน้อง
ชาวมาในตำบลบางระทิก ตำบลโคก
หวายตำบลบางเคแยะและตำบลโรงจ้ง
หวัดนครปฐมมาประมาณยี่สิบปี ใน
ที่สุดตัวเขาได้มีค่าการคิดพืน้อง
เป็นเจ้าหนี้ ชาวมาในตำบลต่างๆ ตั้ง
กล่าวแล้วราว ๑๐๐ ราย มีจำนวนเงิน
ประมาณ ๘๐๐๐ บาทด้วยเหตุที่เขามอง
เห็นความทุกข์ยากของชาวมาว่า ได้
รับความผิด เคือง แค้น เจ็บ อัน
เนื่องด้วย โภคภัยรบกวน บาง
ราย ถึง กับ ขาด เครื่ออุปโภค และ
บริโภคเช่นที่น้ำดื่มเพ็ดสงสารยิ่งนัก
ในฐานะที่เขาเป็นเจ้าหนี้ อยู่ แต่ก็มี
ได้เร่งรัดหนี้สินเหล่านี้แค่ประการใด
ซึ่งไปกล่าวนั้นเขาถนัดมีความซึ้งเป็น

ที่สุด ถ้าหากรัฐบาลจะจัดการประ
ถมหนี้สินเหล่านี้เขาได้รับความ
รู้ดีเพียงว่า กระทรวง เศรษฐ การ
อันมีพระยาศรัยทงตั้งเป็น ประธาน
ได้วางโครงการไว้แล้ว แต่ข้อ
เจ้าหนี้โครงการนี้เขาไม่ทราบ
จึงใคร่จะได้ทราบเสียด้วยว่าโครงการ
การนี้จะมีรูปแบบอย่างไร โดย
เท่าที่ได้ยินมาจนบัดนี้ รัฐบาลจัด
ตั้งไร้จ่าย จึง ไปใน การ ประถม
หนี้สินเป็นจำนวนมากที่ร้องใจอยู่ เขา
เห็นว่ามันจะไม่เป็น การ ประถม
หนี้ หากเป็นการใช้หนี้แทนชาวมา
ซึ่งจะทำให้เกิดผลไม่คงามเป็นอัน
จะว่าให้ชาวมา เป็น คน เกียจคร้าน
เริ่มขึ้นในการทำงาน นายไฉ่ฮวด
แถลงว่าถ้าทางของรัฐบาล จะเป็น
ดังว่านี้ก็ไม่เป็นภาระสมควร นายไฉ่
ฮวดใคร่ได้เห็นการประถมหนี้จริงๆ
คือรัฐบาลเข้าเป็นคณกตา หรือของ
เจ้าหนี้ให้ของหนี้ให้เร่ง รวด หนี้
เมื่อเจ้าหนี้เร่งรัดรัฐบาล หนี้หลัก
จะคลายความเดือดร้อน แล้วรัฐบาล
ก็จะได้ จึงให้บรรดาหนี้ ประ
ถมภาระงานหาเงินผ่อนหนี้ ซึ่ง
มีกำหนดที่แน่นอน.

ถ้าหาก นาย ไฉ่ฮวดเองขอ
พิจารณาเพื่อเป็นตัวอย่างแก่บรร
ดาเจ้าหนี้ทั้งหลาย ขอให้กระทรวง
เศรษฐกิจเรียกดูหนี้ของคณมาทำ
ความ คง ประถมหนี้ โดย
ภายในกำหนดเวลา ๕ ปี ค.ศ. พ.ศ.
๒๕๑๗, ๒๕๑๘, ๒๕๑๙, ๒๕๒๐, ๒๕๒๑, ๒๕๒๒
ตัวเขาจะไม่เรียก ร้อง เร่งรัดหนี้สินที่
มีอยู่ดังกล่าวแต่เลย และเมื่อ
บรรดาหนี้สินได้ผ่อนผัน ถูก
หนี้มีโอกาสดังนี้ ก็ควรจะ
เพียงจำนวน หนี้ ที่ค้าง อยู่ในขณะนี้
แต่ส่วนค่าบวชการอื่นในระหว่าง ๕ ปี
นี้จะไม่รบกวนหนี้สิน.

นายไฉ่ฮวดได้แสดงความเห็น
ในท้ายเรื่องราวของเขาว่า การที่
พืน้องชาวมาจะพ้นภัยได้ ก็ด้วยจัด
การให้เราร่วมแรงสามัคคีกัน โดย
จัดเป็นรูปสหกรณ์ หรือราชทัณฑ์ทุก

การประมงของญี่ปุ่น

[ต่อจากหน้า ๑]

กระทรวง ซึ่งให้ปลาอาหารเหล่านี้
ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก.

ปริมาณของสัตว์น้ำ ใน โลกที่
จับได้ ในปีหนึ่งๆมีราว ๘ ล้านตัน
ถึง ๑๔ ล้านตัน แต่ปี ๑๙๖๖ ญี่ปุ่นได้
ราว ๓ ล้านถึง ๓ ล้าน ๕ แสนตันแล้วคิด

คำนวณ และได้ ได้ ข้อเท็จจริงอุป-
โภคบริโภคได้ ในราคาต่ำเมื่อเทียบกับ
สมควร กับให้รายหัวด้วยราคา
โดยความสะดวก ในร้านขาย
น้ำทั้งหลายก็จะมีโอกาสได้เป็น
เช่นนั้น. อุปโภคภัณฑ์เหล่านี้จะ
ไม่ควรแก่ไหนมาได้ฮวด รอให้ ค
ว่า เป็นเพียง ความคิดเห็น เพราะ
บ้านนอกซึ่งมีผู้คนอันหนึ่ง

เรื่องราวของเจ้าเง็กผู้มีใจอัน
ดีงามเจ้าเง็ก เจ้าตัวได้นำมาขึ้น คือ
กระทรวงเศรษฐกิจ เมื่อวันนั้น
แล้ว.

คลีโอพัตรา

หนังสือเรื่อง “คลีโอพัตรา”
แต่งโดย “ชวรงค์ จาคะประยูร”
ออกจำหน่ายแล้วทั่วไป เรื่อง
นี้เป็น เรื่อง ที่เขียนตามแนว
ประวัติศาสตร์ เหมาะสำหรับ
นักศึกษาทั่วไป หัดเขียน
ขึ้นตามเค้าของภาพยนตร์ไม่
แค่ผู้อ่านเรื่องนี้แล้ว จะดู
ภาพยนตร์ที่น่าอัศจรรย์กว่าที่ไม่
ได้อ่านหลายเท่า ราคาเพียง
เล่มละ ๑๐ สตางค์.

จากญี่ปุ่นลงมาก็คืออังกฤษและอเม
ริกา ซึ่งจับได้ ในราว ๑ ล้านตัน หรือ
ราว ๒-๓ ของญี่ปุ่นเท่านั้น.

จำนวน ค. ที่ มี อาชีพ ใน ทาง จั
กัณณ์ทั่ว โลก มี อยู่ ราว ๓ ล้าน คน
เป.ญี่ปุ่น ๑,๔๕๐,๐๐๐ วิ.เซีย ๔๕๐,
๐๐๐ อเมริกา ๓๐๐,๐๐๐ จำนวน
มีต่อหน้า ๕

เนยตราสับปะรด

รับรองว่ามีน้ำหนักรเต็ม

และแปะชนิดอย่างดีที่สุด

ถ้าแน่ว่าท่านได้

เนยตราสับปะรด

พระนางคลีโอพัตรา

[ต่อจาก หน้า ๔]

ในอย่างนี้ เมื่อเราเห็นไม่เห็นเป็นเช่นนี้
เข-คั้น. เพราะฉะนั้นการที่จะไป
รักพระนางคลีโอพัตรา อันกล่าวถึงเกิด
มาในโลกกว่าสองพันปีแล้วกระนั้น ทำ
อย่างไรก็ตามมีความเพียรไปไม่ไหว
ระดักริมเพียรไป ก็คงจะเป็นความ
เพียรที่เดียงดว่ามีความ พยายามให้
แผ่นเรียบเสียอีก ค่ะ นั้นผู้เขียน
เรื่องนี้จะไม่พยายามหาประวัติของ
พระนางคลีโอพัตราที่ยากๆมาบรร-
ยายกันให้อ่านให้มากความไป ทั้ง
ไม่ปรารถนาจะหาหนังสือที่กล่าวถึงเรื่อง
ของเทพธิดาคิดคำนับรพณ์ นั้ ที่มี
เป็นอันมากมาอ่านให้ลำบากยากใจ
ไปด้วย เพราะฉะนั้นก็ฉันเอง
ไม่เรียงเรื่องนั้จึงย่ออย่างย่อเอาจาก
หนังสือ "คลีโอพัตรา" โดย รณวงศ์
จากปรัสเซีย ที่นำออกขายเพียง
เล่มละ ๔๐ สตางค์อยู่เกลื่อนกลาด
บัดนี้ มี รายละเอียด ค้าง กว้างในเรื่อง
ภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้.

คำว่าคลีโอพัตรา นั้นไม่ ค้างกับ
คำวาไคเซอร์ ก็ครั้งที่คลีโอพัตรา
ไม่โรมันคนเดียว แต่คลีโอพัตราที่
โด่งดังที่สุดใน ประวัติศาสตร์ มี คน
เดียว ก็คลีโอพัตราองค์ที่ ๗ ใน
ราชวงศ์ปโตเลมี หญิงกษัตริย์
ผู้มีความงามพิสดารและระบอบ-
คตินิยมพิเศษด้วยกัน ภายหลังเกิด
ทะเลาะกันและรบกัน เพื่อแย่งคำ
แห่งที่ครองมาด้วย กัน จะเอาแต่คน
เดียว น้องสาวแท้ จึงไปขอ
ความช่วยเหลือจากซีซาร์ ดิเค-
เตอร์ของมหาจักรพรรดิโรมันซึ่งไป
เยี่ยมยามที่อียิปต์เวลานั้น และยุติ
ข้อซีซาร์ ได้ตกอยู่ในรักแท้ มีขยา
อันยอดเยี่ยมของหญิงสาวอายุ เพียง
๒๐ ปี นั้ไม่อย่างนั้นระดักริมเพียร จม
มึนคลั่งด้วยกันทั้งสองคน ซีซาร์จึง
พาเมียใหม่ไปกรุงโรม แต่ชาว
โรมันไม่ชอบใจ ก็โดย ซีซาร์เสีย
จนตาย ค่อมามารักแอนโทนีผู้เป็น
มหามิตรของซีซาร์ และผู้เป็น มนุษย์

ซึกซ์ที่ดำรงกรบราบโดสได้ ร่างสูง
สง่าดั่งนั้, นมหยิก แต่หน้าไม่กลม,
ใจคอเบ็ดเตล็ด รักเกียรติยศของ เค
ผู้ใหญ่อยากยิ่งด้วย และเป็นผู้ที่
ไม่รักสันติ ความ ดำริ อำนาจ ทั้ง
หลาย เรา นั้ได้แต่เห็นเทมส์
ซีซาร์จนอำเร่แล้วไปๆมาๆ ก็ตก อยู่
ในรักเดียวกับซีซาร์ และภายหลัง
ก็ตายอย่างเดรัจฉานซีซาร์ แต่มีบุตร
กับคลีโอพัตราหนึ่งคนชื่อว่าซีซาร์ และ
เพราะราชินี นั้กับการเลื้อยปลัดพระ
นางคลีโอพัตราที่เลยให้ กัด คัด คาย
เรื่องย่อของหญิงผู้ นั้คั้นนี้ ก็
อยากทราบเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนว่า รบ
ให้ ไบอาน จาก หนังสือเล่มนี้ ที่กล่าว
แล้ว.

คดีที่ค้นพบ
เมื่อได้เล่าประวัติพระนางคลีโอ
พัตราโดยย่อพอเป็นสังเขปมาแล้ว
ก็จะได้แสดงคดีที่ค้นพบได้จากสาร
คดีภาพยนตร์เรื่องต่อไป เทที่
จริงนั้นเราไม่มีโอกาสจะทราบได้โดย
ว่า พระนางคลีโอ พัตราจะ ทำท่า
ทางกับใครต่อใคร อย่างที่นางสาว
คลีโอ. ดิเคเตอร์เบคทำ ท่า ทาง กับนาย
วาเรนดิลเดียมหรือนายเฮนรีดิลคอกซ์
เช่นหรือ ใคร คือ ใคร ด้วย หรือเปล่า
ถึงแม้ว่าซีซาร์มีเดอรั่มเอง ก็คง
เดาเดาเท่านั้นว่าพระนาง คลีโอ พัตรา
คงจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ในโอกาส
เช่นนั้นเช่นนี้ เราจึงอ้างด้วยการให้
ผู้แต่งของเราแต่งดั่งนั้นดั่งนี้กับ
ผู้ นั้ไปตามบทบาทที่คาดคะเนเอา
แต่ถึงกระนั้นท่าที่แต่งดั่งนั้นคลอคลน
ความรู้งัดที่ถนัดถื่นดั่งนั้นออกมานั้น
ก็พอจะทำให้ จม คติของภาพยนตร์
เรื่องนี้ได้ และเพราะว่าผู้ ภาพยนตร์
มักจะหาคติ เดะก๊อ คติ แคก ค้าง กับ
บ้างก็ถนัดว่าการรอกกันเป็นคดี บ้างก็
ถนัดว่าการจูบกันมากๆเป็นคดี บ้าง
ก็ถนัดว่าการ ร้องเพลง มากๆ เค็มว่า
มากๆเป็นคดี บ้างก็ถนัดว่าการ
ทำท่าทางเข้าที่ และ พยายามนำพียง เบน
คดี บ้างก็ถนัดว่า--เป็นคดี ฯลฯ

[มีต่อหน้า ๓๖]

แจกยาของ

ชนิดต่างๆ แก่ผู้ ขังแทนของขวัญประจำ

‘เหง้าครั้งเดียว

ท่า ไม่ ข้อ เวลา ผู้		ท่า จะ ข้อ เวลา โทษ?

ตรวจราคา **๒๖๖๖๖๖๖๖** ทุกขนาด

ตั้งแต่ ยาสำหรับเพื่อกาฬ รามาเคียงที่ ๒๖ ๓๖ ๖๖ ๒๖
เพราะยาครั้งนี้นั้น คือเจ้าเครื่องยาอย่างสูง - ราคาทุนแพงเหลือ
เกิน สรรพคุณพระจักร์ใจแก่ผู้ ไร้นาแล้วเป็นอันมาก

ยาอุทัย, จักรทิพย์, แสงจันทร์, แสงอรุณ เหล่านี้
๖ ขนาดบาท ในจำพวกยาน้ำแก้ร้อนในกระหายน้ำเหล่านี้ หรือ

จะอันก็ได้
ยานคณิพรหม ซึ่งผู้ ไร้นาอันคิดปาดว่า "ยาพิศม์พิษ
พรหมเทวดา" นั้นราคา ๔ ขนาด ๒๕ ๓๕ ๔๕ ๕๕ ๖๕ ๗๕ ๘๕ ๙๕ ๑๐๕ ๑๑๕ ๑๒๕ ๑๓๕ ๑๔๕ ๑๕๕ ๑๖๕ ๑๗๕ ๑๘๕ ๑๙๕ ๒๐๕ ๒๑๕ ๒๒๕ ๒๓๕ ๒๔๕ ๒๕๕ ๒๖๕ ๒๗๕ ๒๘๕ ๒๙๕ ๓๐๕ ๓๑๕ ๓๒๕ ๓๓๕ ๓๔๕ ๓๕๕ ๓๖๕ ๓๗๕ ๓๘๕ ๓๙๕ ๔๐๕ ๔๑๕ ๔๒๕ ๔๓๕ ๔๔๕ ๔๕๕ ๔๖๕ ๔๗๕ ๔๘๕ ๔๙๕ ๕๐๕ ๕๑๕ ๕๒๕ ๕๓๕ ๕๔๕ ๕๕๕ ๕๖๕ ๕๗๕ ๕๘๕ ๕๙๕ ๖๐๕ ๖๑๕ ๖๒๕ ๖๓๕ ๖๔๕ ๖๕๕ ๖๖๕ ๖๗๕ ๖๘๕ ๖๙๕ ๗๐๕ ๗๑๕ ๗๒๕ ๗๓๕ ๗๔๕ ๗๕๕ ๗๖๕ ๗๗๕ ๗๘๕ ๗๙๕ ๘๐๕ ๘๑๕ ๘๒๕ ๘๓๕ ๘๔๕ ๘๕๕ ๘๖๕ ๘๗๕ ๘๘๕ ๘๙๕ ๙๐๕ ๙๑๕ ๙๒๕ ๙๓๕ ๙๔๕ ๙๕๕ ๙๖๕ ๙๗๕ ๙๘๕ ๙๙๕ ๑๐๐๕ ๑๐๑๕ ๑๐๒๕ ๑๐๓๕ ๑๐๔๕ ๑๐๕๕ ๑๐๖๕ ๑๐๗๕ ๑๐๘๕ ๑๐๙๕ ๑๑๐๕ ๑๑๑๕ ๑๑๒๕ ๑๑๓๕ ๑๑๔๕ ๑๑๕๕ ๑๑๖๕ ๑๑๗๕ ๑๑๘๕ ๑๑๙๕ ๑๒๐๕ ๑๒๑๕ ๑๒๒๕ ๑๒๓๕ ๑๒๔๕ ๑๒๕๕ ๑๒๖๕ ๑๒๗๕ ๑๒๘๕ ๑๒๙๕ ๑๓๐๕ ๑๓๑๕ ๑๓๒๕ ๑๓๓๕ ๑๓๔๕ ๑๓๕๕ ๑๓๖๕ ๑๓๗๕ ๑๓๘๕ ๑๓๙๕ ๑๔๐๕ ๑๔๑๕ ๑๔๒๕ ๑๔๓๕ ๑๔๔๕ ๑๔๕๕ ๑๔๖๕ ๑๔๗๕ ๑๔๘๕ ๑๔๙๕ ๑๕๐๕ ๑๕๑๕ ๑๕๒๕ ๑๕๓๕ ๑๕๔๕ ๑๕๕๕ ๑๕๖๕ ๑๕๗๕ ๑๕๘๕ ๑๕๙๕ ๑๖๐๕ ๑๖๑๕ ๑๖๒๕ ๑๖๓๕ ๑๖๔๕ ๑๖๕๕ ๑๖๖๕ ๑๖๗๕ ๑๖๘๕ ๑๖๙๕ ๑๗๐๕ ๑๗๑๕ ๑๗๒๕ ๑๗๓๕ ๑๗๔๕ ๑๗๕๕ ๑๗๖๕ ๑๗๗๕ ๑๗๘๕ ๑๗๙๕ ๑๘๐๕ ๑๘๑๕ ๑๘๒๕ ๑๘๓๕ ๑๘๔๕ ๑๘๕๕ ๑๘๖๕ ๑๘๗๕ ๑๘๘๕ ๑๘๙๕ ๑๙๐๕ ๑๙๑๕ ๑๙๒๕ ๑๙๓๕ ๑๙๔๕ ๑๙๕๕ ๑๙๖๕ ๑๙๗๕ ๑๙๘๕ ๑๙๙๕ ๒๐๐๕ ๒๐๑๕ ๒๐๒๕ ๒๐๓๕ ๒๐๔๕ ๒๐๕๕ ๒๐๖๕ ๒๐๗๕ ๒๐๘๕ ๒๐๙๕ ๒๑๐๕ ๒๑๑๕ ๒๑๒๕ ๒๑๓๕ ๒๑๔๕ ๒๑๕๕ ๒๑๖๕ ๒๑๗๕ ๒๑๘๕ ๒๑๙๕ ๒๒๐๕ ๒๒๑๕ ๒๒๒๕ ๒๒๓๕ ๒๒๔๕ ๒๒๕๕ ๒๒๖๕ ๒๒๗๕ ๒๒๘๕ ๒๒๙๕ ๒๓๐๕ ๒๓๑๕ ๒๓๒๕ ๒๓๓๕ ๒๓๔๕ ๒๓๕๕ ๒๓๖๕ ๒๓๗๕ ๒๓๘๕ ๒๓๙๕ ๒๔๐๕ ๒๔๑๕ ๒๔๒๕ ๒๔๓๕ ๒๔๔๕ ๒๔๕๕ ๒๔๖๕ ๒๔๗๕ ๒๔๘๕ ๒๔๙๕ ๒๕๐๕ ๒๕๑๕ ๒๕๒๕ ๒๕๓๕ ๒๕๔๕ ๒๕๕๕ ๒๕๖๕ ๒๕๗๕ ๒๕๘๕ ๒๕๙๕ ๒๖๐๕ ๒๖๑๕ ๒๖๒๕ ๒๖๓๕ ๒๖๔๕ ๒๖๕๕ ๒๖๖๕ ๒๖๗๕ ๒๖๘๕ ๒๖๙๕ ๒๗๐๕ ๒๗๑๕ ๒๗๒๕ ๒๗๓๕ ๒๗๔๕ ๒๗๕๕ ๒๗๖๕ ๒๗๗๕ ๒๗๘๕ ๒๗๙๕ ๒๘๐๕ ๒๘๑๕ ๒๘๒๕ ๒๘๓๕ ๒๘๔๕ ๒๘๕๕ ๒๘๖๕ ๒๘๗๕ ๒๘๘๕ ๒๘๙๕ ๒๙๐๕ ๒๙๑๕ ๒๙๒๕ ๒๙๓๕ ๒๙๔๕ ๒๙๕๕ ๒๙๖๕ ๒๙๗๕ ๒๙๘๕ ๒๙๙๕ ๓๐๐๕ ๓๐๑๕ ๓๐๒๕ ๓๐๓๕ ๓๐๔๕ ๓๐๕๕ ๓๐๖๕ ๓๐๗๕ ๓๐๘๕ ๓๐๙๕ ๓๑๐๕ ๓๑๑๕ ๓๑๒๕ ๓๑๓๕ ๓๑๔๕ ๓๑๕๕ ๓๑๖๕ ๓๑๗๕ ๓๑๘๕ ๓๑๙๕ ๓๒๐๕ ๓๒๑๕ ๓๒๒๕ ๓๒๓๕ ๓๒๔๕ ๓๒๕๕ ๓๒๖๕ ๓๒๗๕ ๓๒๘๕ ๓๒๙๕ ๓๓๐๕ ๓๓๑๕ ๓๓๒๕ ๓๓๓๕ ๓๓๔๕ ๓๓๕๕ ๓๓๖๕ ๓๓๗๕ ๓๓๘๕ ๓๓๙๕ ๓๔๐๕ ๓๔๑๕ ๓๔๒๕ ๓๔๓๕ ๓๔๔๕ ๓๔๕๕ ๓๔๖๕ ๓๔๗๕ ๓๔๘๕ ๓๔๙๕ ๓๕๐๕ ๓๕๑๕ ๓๕๒๕ ๓๕๓๕ ๓๕๔๕ ๓๕๕๕ ๓๕๖๕ ๓๕๗๕ ๓๕๘๕ ๓๕๙๕ ๓๖๐๕ ๓๖๑๕ ๓๖๒๕ ๓๖๓๕ ๓๖๔๕ ๓๖๕๕ ๓๖๖๕ ๓๖๗๕ ๓๖๘๕ ๓๖๙๕ ๓๗๐๕ ๓๗๑๕ ๓๗๒๕ ๓๗๓๕ ๓๗๔๕ ๓๗๕๕ ๓๗๖๕ ๓๗๗๕ ๓๗๘๕ ๓๗๙๕ ๓๘๐๕ ๓๘๑๕ ๓๘๒๕ ๓๘๓๕ ๓๘๔๕ ๓๘๕๕ ๓๘๖๕ ๓๘๗๕ ๓๘๘๕ ๓๘๙๕ ๓๙๐๕ ๓๙๑๕ ๓๙๒๕ ๓๙๓๕ ๓๙๔๕ ๓๙๕๕ ๓๙๖๕ ๓๙๗๕ ๓๙๘๕ ๓๙๙๕ ๔๐๐๕ ๔๐๑๕ ๔๐๒๕ ๔๐๓๕ ๔๐๔๕ ๔๐๕๕ ๔๐๖๕ ๔๐๗๕ ๔๐๘๕ ๔๐๙๕ ๔๑๐๕ ๔๑๑๕ ๔๑๒๕ ๔๑๓๕ ๔๑๔๕ ๔๑๕๕ ๔๑๖๕ ๔๑๗๕ ๔๑๘๕ ๔๑๙๕ ๔๒๐๕ ๔๒๑๕ ๔๒๒๕ ๔๒๓๕ ๔๒๔๕ ๔๒๕๕ ๔๒๖๕ ๔๒๗๕ ๔๒๘๕ ๔๒๙๕ ๔๓๐๕ ๔๓๑๕ ๔๓๒๕ ๔๓๓๕ ๔๓๔๕ ๔๓๕๕ ๔๓๖๕ ๔๓๗๕ ๔๓๘๕ ๔๓๙๕ ๔๔๐๕ ๔๔๑๕ ๔๔๒๕ ๔๔๓๕ ๔๔๔๕ ๔๔๕๕ ๔๔๖๕ ๔๔๗๕ ๔๔๘๕ ๔๔๙๕ ๔๕๐๕ ๔๕๑๕ ๔๕๒๕ ๔๕๓๕ ๔๕๔๕ ๔๕๕๕ ๔๕๖๕ ๔๕๗๕ ๔๕๘๕ ๔๕๙๕ ๔๖๐๕ ๔๖๑๕ ๔๖๒๕ ๔๖๓๕ ๔๖๔๕ ๔๖๕๕ ๔๖๖๕ ๔๖๗๕ ๔๖๘๕ ๔๖๙๕ ๔๗๐๕ ๔๗๑๕ ๔๗๒๕ ๔๗๓๕ ๔๗๔๕ ๔๗๕๕ ๔๗๖๕ ๔๗๗๕ ๔๗๘๕ ๔๗๙๕ ๔๘๐๕ ๔๘๑๕ ๔๘๒๕ ๔๘๓๕ ๔๘๔๕ ๔๘๕๕ ๔๘๖๕ ๔๘๗๕ ๔๘๘๕ ๔๘๙๕ ๔๙๐๕ ๔๙๑๕ ๔๙๒๕ ๔๙๓๕ ๔๙๔๕ ๔๙๕๕ ๔๙๖๕ ๔๙๗๕ ๔๙๘๕ ๔๙๙๕ ๕๐๐๕ ๕๐๑๕ ๕๐๒๕ ๕๐๓๕ ๕๐๔๕ ๕๐๕๕ ๕๐๖๕ ๕๐๗๕ ๕๐๘๕ ๕๐๙๕ ๕๑๐๕ ๕๑๑๕ ๕๑๒๕ ๕๑๓๕ ๕๑๔๕ ๕๑๕๕ ๕๑๖๕ ๕๑๗๕ ๕๑๘๕ ๕๑๙๕ ๕๒๐๕ ๕๒๑๕ ๕๒๒๕ ๕๒๓๕ ๕๒๔๕ ๕๒๕๕ ๕๒๖๕ ๕๒๗๕ ๕๒๘๕ ๕๒๙๕ ๕๓๐๕ ๕๓๑๕ ๕๓๒๕ ๕๓๓๕ ๕๓๔๕ ๕๓๕๕ ๕๓๖๕ ๕๓๗๕ ๕๓๘๕ ๕๓๙๕ ๕๔๐๕ ๕๔๑๕ ๕๔๒๕ ๕๔๓๕ ๕๔๔๕ ๕๔๕๕ ๕๔๖๕ ๕๔๗๕ ๕๔๘๕ ๕๔๙๕ ๕๕๐๕ ๕๕๑๕ ๕๕๒๕ ๕๕๓๕ ๕๕๔๕ ๕๕๕๕ ๕๕๖๕ ๕๕๗๕ ๕๕๘๕ ๕๕๙๕ ๕๖๐๕ ๕๖๑๕ ๕๖๒๕ ๕๖๓๕ ๕๖๔๕ ๕๖๕๕ ๕๖๖๕ ๕๖๗๕ ๕๖๘๕ ๕๖๙๕ ๕๗๐๕ ๕๗๑๕ ๕๗๒๕ ๕๗๓๕ ๕๗๔๕ ๕๗๕๕ ๕๗๖๕ ๕๗๗๕ ๕๗๘๕ ๕๗๙๕ ๕๘๐๕ ๕๘๑๕ ๕๘๒๕ ๕๘๓๕ ๕๘๔๕ ๕๘๕๕ ๕๘๖๕ ๕๘๗๕ ๕๘๘๕ ๕๘๙๕ ๕๙๐๕ ๕๙๑๕ ๕๙๒๕ ๕๙๓๕ ๕๙๔๕ ๕๙๕๕ ๕๙๖๕ ๕๙๗๕ ๕๙๘๕ ๕๙๙๕ ๖๐๐๕ ๖๐๑๕ ๖๐๒๕ ๖๐๓๕ ๖๐๔๕ ๖๐๕๕ ๖๐๖๕ ๖๐๗๕ ๖๐๘๕ ๖๐๙๕ ๖๑๐๕ ๖๑๑๕ ๖๑๒๕ ๖๑๓๕ ๖๑๔๕ ๖๑๕๕ ๖๑๖๕ ๖๑๗๕ ๖๑๘๕ ๖๑๙๕ ๖๒๐๕ ๖๒๑๕ ๖๒๒๕ ๖๒๓๕ ๖๒๔๕ ๖๒๕๕ ๖๒๖๕ ๖๒๗๕ ๖๒๘๕ ๖๒๙๕ ๖๓๐๕ ๖๓๑๕ ๖๓๒๕ ๖๓๓๕ ๖๓๔๕ ๖๓๕๕ ๖๓๖๕ ๖๓๗๕ ๖๓๘๕ ๖๓๙๕ ๖๔๐๕ ๖๔๑๕ ๖๔๒๕ ๖๔๓๕ ๖๔๔๕ ๖๔๕๕ ๖๔๖๕ ๖๔๗๕ ๖๔๘๕ ๖๔๙๕ ๖๕๐๕ ๖๕๑๕ ๖๕๒๕ ๖๕๓๕ ๖๕๔๕ ๖๕๕๕ ๖๕๖๕ ๖๕๗๕ ๖๕๘๕ ๖๕๙๕ ๖๖๐๕ ๖๖๑๕ ๖๖๒๕ ๖๖๓๕ ๖๖๔๕ ๖๖๕๕ ๖๖๖๕ ๖๖๗๕ ๖๖๘๕ ๖๖๙๕ ๖๗๐๕ ๖๗๑๕ ๖๗๒๕ ๖๗๓๕ ๖๗๔๕ ๖๗๕๕ ๖๗๖๕ ๖๗๗๕ ๖๗๘๕ ๖๗๙๕ ๖๘๐๕ ๖๘๑๕ ๖๘๒๕ ๖๘๓๕ ๖๘๔๕ ๖๘๕๕ ๖๘๖๕ ๖๘๗๕ ๖๘๘๕ ๖๘๙๕ ๖๙๐๕ ๖๙๑๕ ๖๙๒๕ ๖๙๓๕ ๖๙๔๕ ๖๙๕๕ ๖๙๖๕ ๖๙๗๕ ๖๙๘๕ ๖๙๙๕ ๗๐๐๕ ๗๐๑๕ ๗๐๒๕ ๗๐๓๕ ๗๐๔๕ ๗๐๕๕ ๗๐๖๕ ๗๐๗๕ ๗๐๘๕ ๗๐๙๕ ๗๑๐๕ ๗๑๑๕ ๗๑๒๕ ๗๑๓๕ ๗๑๔๕ ๗๑๕๕ ๗๑๖๕ ๗๑๗๕ ๗๑๘๕ ๗๑๙๕ ๗๒๐๕ ๗๒๑๕ ๗๒๒๕ ๗๒๓๕ ๗๒๔๕ ๗๒๕๕ ๗๒๖๕ ๗๒๗๕ ๗๒๘๕ ๗๒๙๕ ๗๓๐๕ ๗๓๑๕ ๗๓๒๕ ๗๓๓๕ ๗๓๔๕ ๗๓๕๕ ๗๓๖๕ ๗๓๗๕ ๗๓๘๕ ๗๓๙๕ ๗๔๐๕ ๗๔๑๕ ๗๔๒๕ ๗๔๓๕ ๗๔๔๕ ๗๔๕๕ ๗๔๖๕ ๗๔๗๕ ๗๔๘๕ ๗๔๙๕ ๗๕๐๕ ๗๕๑๕ ๗๕๒๕ ๗๕๓๕ ๗๕๔๕ ๗๕๕๕ ๗๕๖๕ ๗๕๗๕ ๗๕๘๕ ๗๕๙๕ ๗๖๐๕ ๗๖๑๕ ๗๖๒๕ ๗๖๓๕ ๗๖๔๕ ๗๖๕๕ ๗๖๖๕ ๗๖๗๕ ๗๖๘๕ ๗๖๙๕ ๗๗๐๕ ๗๗๑๕ ๗๗๒๕ ๗๗๓๕ ๗๗๔๕ ๗๗๕๕ ๗๗๖๕ ๗๗๗๕ ๗๗๘๕ ๗๗๙๕ ๗๘๐๕ ๗๘๑๕ ๗๘๒๕ ๗๘๓๕ ๗๘๔๕ ๗๘๕๕ ๗๘๖๕ ๗๘๗๕ ๗๘๘๕ ๗๘๙๕ ๗๙๐๕ ๗๙๑๕ ๗๙๒๕ ๗๙๓๕ ๗๙๔๕ ๗๙๕๕ ๗๙๖๕ ๗๙๗๕ ๗๙๘๕ ๗๙๙๕ ๘๐๐๕ ๘๐๑๕ ๘๐๒๕ ๘๐๓๕ ๘๐๔๕ ๘๐๕๕ ๘๐๖๕ ๘๐๗๕ ๘๐๘๕ ๘๐๙๕ ๘๑๐๕ ๘๑๑๕ ๘๑๒๕ ๘๑๓๕ ๘๑๔๕ ๘๑๕๕ ๘๑๖๕ ๘๑๗๕ ๘๑๘๕ ๘๑๙๕ ๘๒๐๕ ๘๒๑๕ ๘๒๒๕ ๘๒๓๕ ๘๒๔๕ ๘๒๕๕ ๘๒๖๕ ๘๒๗๕ ๘๒๘๕ ๘๒๙๕ ๘๓๐๕ ๘๓๑๕ ๘๓๒๕ ๘๓๓๕ ๘๓๔๕ ๘๓๕๕ ๘๓๖๕ ๘๓๗๕ ๘๓๘๕ ๘๓๙๕ ๘๔๐๕ ๘๔๑๕ ๘๔๒๕ ๘๔๓๕ ๘๔๔๕ ๘๔๕๕ ๘๔๖๕ ๘๔๗๕ ๘๔๘๕ ๘๔๙๕ ๘๕๐๕ ๘๕๑๕ ๘๕๒๕ ๘๕๓๕ ๘๕๔๕ ๘๕๕๕ ๘๕๖๕ ๘๕๗๕ ๘๕๘๕ ๘๕๙๕ ๘๖๐๕ ๘๖๑๕ ๘๖๒๕ ๘๖๓๕ ๘๖๔๕ ๘๖๕๕ ๘๖๖๕ ๘๖๗๕ ๘๖๘๕ ๘๖๙๕ ๘๗๐๕ ๘๗๑๕ ๘๗๒๕ ๘๗๓๕ ๘๗๔๕ ๘๗๕๕ ๘๗๖๕ ๘๗๗๕ ๘๗๘๕ ๘๗๙๕ ๘๘๐๕ ๘๘๑๕ ๘๘๒๕ ๘๘๓๕ ๘๘๔๕ ๘๘๕๕ ๘๘๖๕ ๘๘๗๕ ๘๘๘๕ ๘๘๙๕ ๘๙๐๕ ๘๙๑๕ ๘๙๒๕ ๘๙๓๕ ๘๙๔๕ ๘๙๕๕ ๘๙๖๕ ๘๙๗๕ ๘๙๘๕ ๘๙๙๕ ๙๐๐๕ ๙๐๑๕ ๙๐๒๕ ๙๐๓๕ ๙๐๔๕ ๙๐๕๕ ๙๐๖๕ ๙๐๗๕ ๙๐๘๕ ๙๐๙๕ ๙๑๐๕ ๙๑๑๕ ๙๑๒๕ ๙๑๓๕ ๙๑๔๕ ๙๑๕๕ ๙๑๖๕ ๙๑๗๕ ๙๑๘๕ ๙๑๙๕ ๙๒๐๕ ๙๒๑๕ ๙๒๒๕ ๙๒๓๕ ๙๒๔๕ ๙๒๕๕ ๙๒๖๕ ๙๒๗๕ ๙๒๘๕ ๙๒๙๕ ๙๓๐๕ ๙๓๑๕ ๙๓๒๕ ๙๓๓๕ ๙๓๔๕ ๙๓๕๕ ๙๓๖๕ ๙๓๗๕ ๙๓๘๕ ๙๓๙๕ ๙๔๐๕ ๙๔๑๕ ๙๔๒๕ ๙๔๓๕ ๙๔๔๕ ๙๔๕๕ ๙๔๖๕ ๙๔๗๕ ๙๔๘๕ ๙๔๙๕ ๙๕๐๕ ๙๕๑๕ ๙๕๒๕ ๙๕๓๕ ๙๕๔๕ ๙๕๕๕ ๙๕๖๕ ๙๕๗๕ ๙๕๘๕ ๙๕๙๕ ๙๖๐๕ ๙๖๑๕ ๙๖๒๕ ๙๖๓๕ ๙๖๔๕ ๙๖๕๕ ๙๖๖๕ ๙๖๗๕ ๙๖๘๕ ๙๖๙๕ ๙๗๐๕ ๙๗๑๕ ๙๗๒๕ ๙๗๓๕ ๙๗๔๕ ๙๗๕๕ ๙๗๖๕ ๙๗๗๕ ๙๗๘๕ ๙๗๙๕ ๙๘๐๕ ๙๘๑๕ ๙๘๒๕ ๙๘๓๕ ๙๘๔๕ ๙๘๕๕ ๙๘๖๕ ๙๘๗๕ ๙๘๘๕ ๙๘๙๕ ๙๙๐๕ ๙๙๑๕ ๙๙๒๕ ๙๙๓๕ ๙๙๔๕ ๙๙๕๕ ๙๙๖๕ ๙๙๗๕ ๙๙๘๕ ๙๙๙๕ ๑๐๐๕ ๑๐๑๕ ๑๐๒๕ ๑๐๓๕ ๑๐๔๕ ๑๐๕๕ ๑๐๖๕ ๑๐๗๕ ๑๐๘๕ ๑๐๙๕ ๑๑๐๕ ๑๑๑๕ ๑๑๒๕ ๑๑๓๕ ๑๑๔๕ ๑๑๕๕ ๑๑๖๕ ๑๑๗๕ ๑๑๘๕ ๑๑๙๕ ๑๒๐๕ ๑๒๑๕ ๑๒๒๕ ๑๒๓๕ ๑๒๔๕ ๑๒๕๕ ๑๒๖๕ ๑๒๗๕ ๑๒๘๕ ๑๒๙๕ ๑๓๐๕ ๑๓๑๕ ๑๓๒๕ ๑๓๓๕ ๑๓๔๕ ๑๓๕๕ ๑๓๖๕ ๑๓๗๕ ๑๓๘๕ ๑๓๙๕ ๑๔๐๕ ๑๔๑๕ ๑๔๒๕ ๑๔๓๕ ๑๔๔๕ ๑๔๕๕ ๑๔๖๕ ๑๔๗๕ ๑๔๘๕ ๑๔๙๕ ๑๕๐๕ ๑๕๑๕ ๑๕๒๕ ๑๕๓๕ ๑๕๔๕ ๑๕๕๕ ๑๕๖๕ ๑๕๗๕ ๑๕๘๕ ๑๕๙๕ ๑๖๐๕ ๑๖๑๕ ๑๖๒๕ ๑๖๓๕ ๑๖๔๕ ๑๖๕๕ ๑๖๖๕ ๑๖๗๕ ๑๖๘๕ ๑๖๙๕ ๑๗๐๕ ๑๗๑๕ ๑๗๒๕ ๑๗๓๕ ๑๗๔๕ ๑๗๕๕ ๑๗๖๕ ๑๗๗๕ ๑๗๘๕ ๑๗๙๕ ๑๘๐๕ ๑๘๑๕ ๑๘๒๕ ๑๘๓๕ ๑๘๔๕ ๑๘๕๕ ๑๘๖๕ ๑๘๗๕ ๑๘๘๕ ๑๘๙๕ ๑๙๐๕ ๑๙๑๕ ๑๙๒๕ ๑๙๓๕ ๑๙๔๕ ๑๙๕๕ ๑๙๖๕ ๑๙๗๕ ๑๙๘๕ ๑๙๙๕ ๒๐๐๕ ๒๐๑๕ ๒๐๒๕ ๒๐๓๕ ๒๐๔๕ ๒๐๕๕ ๒๐๖๕ ๒๐๗๕ ๒๐๘๕ ๒๐๙๕ ๒๑๐๕ ๒๑๑๕ ๒๑๒๕ ๒๑๓๕ ๒๑๔๕ ๒๑๕๕ ๒๑๖๕ ๒๑๗๕ ๒๑๘๕ ๒๑๙๕ ๒๒๐๕ ๒๒๑๕ ๒๒๒๕ ๒๒๓๕ ๒๒๔๕ ๒๒๕๕ ๒๒๖๕ ๒๒๗๕ ๒๒๘๕ ๒๒๙๕ ๒๓๐๕ ๒๓๑๕ ๒๓๒๕ ๒๓๓๕ ๒๓๔๕ ๒๓๕๕ ๒๓๖๕ ๒๓๗๕ ๒๓๘๕ ๒๓๙๕ ๒๔๐๕ ๒๔๑๕ ๒๔๒๕ ๒๔๓๕ ๒๔๔๕ ๒๔๕๕ ๒๔๖๕ ๒๔๗๕ ๒๔๘๕ ๒๔๙๕ ๒๕๐๕ ๒๕๑๕ ๒๕๒๕ ๒๕๓๕ ๒๕๔๕ ๒๕๕๕ ๒๕๖๕ ๒๕๗๕ ๒๕๘๕ ๒๕๙๕ ๒๖๐๕ ๒๖๑๕ ๒๖๒๕ ๒๖๓๕ ๒๖๔๕ ๒๖๕๕ ๒๖๖๕ ๒๖๗๕ ๒๖๘๕ ๒๖๙๕ ๒๗๐๕ ๒๗๑๕ ๒

ความนิบหนายจะไม่มี

[ต่อจากหน้า ๑]

สมอย่างความที่เคียว ดักที่ไม
ปล้นทรัพย์สมบัติเงินทอง ค่า
ได้มีดัดที่เป้นความหวัง ความ
ปรารถนาใคร่ของคนทั้งหลาย จะ
ใคร่ให้เขาอย่าง ความ และหนักไป
ด้วยให้ โดนเท่าที่จะหนักได้.

ไม่มีอะไรจะว้าวอด

ผู้ที่มีความนิบหนาย ว้าวอด
ว่าอะไรจะเกิดขึ้นแก่ตัวนี้ ย่อมเป้น
ผู้ที่มีความนิบหนายอยู่บ้าง แต่ก
นั้นจะได้อะไรบ้าง เราไม่เคยมี
อะไรที่เป้นของเราริๆแล้ว จะ
ไปก่ความนิบหนาย ว้าวอด ทำไม
เรามาถึงหนึ่ง หรือ หลาย ตัว เหมือนที่
คนอื่นมี แต่ถึงที่เรามา ไม่ใช่อะ
ไรจะนิบหนาย หรือ อาจมีอะไรมา
ทำให้ นิบหนายได้ เพราะฉะนั้นความ
นิบหนาย จึงเป้นความคิด เหลว
ไหล ความก่ความนิบหนายเองที่ทำให้เกิด
สิ่งใด เมื่อมนุษย์ถึงได้ ย่อมหมาย
ถึงการคิดจิตใจที่ไม่แน่นอน เพราะ
ฉะนั้นที่เป้นความนิบหนายจึงมีขึ้น
ได้ ในความวิสัยของมนุษย์ได้.

ก่อนประกอบกรรมอันใด หาก
มนุษย์จะได้ มีความดีใจ ออก เสีย
จากจิตใจ แล้ว ผลที่ได้รับจะ
เป้นอย่างไรบ้าง ก็ถ้าไม่ไร้ความ
เข้าใจ น้อย ก็ต้อง เป้นความ ดีใจ
อย่างใหญ่หลวง ความสำคัญอยู่
ที่ว่า ถ้าทุกคนทำให้ความไม่สำ
รับเป้นครุได้ เจ้าความ ดีใจ ก็
จะเคลื่อนมาหาตัวหนึ่ง หากเรา
เป้นคนอดใจระงับก็ย่อมปรนให้เป็น

พระนางคณโฑพัศรา

[ต่อจากหน้า ๓๕]

ซึ่งถ้าหากผู้เขียนเรื่องแล้ว เห็น
อะไรก็คิดเอาเป้นคดีหนึ่ง จึงหา
คดีได้อาณาเขตของเรื่องพระนางคณ
โฑพัศรา. ซึ่งนางจะรอน้ำเอาค
ฉวาง ๆ ร้องออกมาดังนั้นก็

๑. ถ้าผู้เขียนจะได้อาณาเขต
รอน้ำผู้ราช ผู้หญิง ย่อมแพ้วัน
ยังคำ อย่า คณโฑพัศรา กับพี่ชาย.

๒. สมบัติที่คนเราเป้นเครื่อง
มาใจ เมื่อนั้น ความ ความ กับ
นางนาคที่เป้นเมียมีกันเอง ก็ยัง
ต่างกัน อย่างคดีโฑพัศรา กับพี่ชาย.

๓. ผู้ราชที่เร่ร้าง เหลือคน
ก็ร้างกับผู้หญิงไปได้ ไม่นาน และ
ในที่สุดก็ต้องเพราะผู้หญิง อย่าง
พี่ชาย หรือ มารัก แอน โทนกับ คณโ
พัศรา.

๔. ถึงผู้หญิงจะได้อาณาเขต
คือมีอะไรก็ตามเกิด แต่ผู้หญิงก็
ต้องมีผัว และต้องพึ่งผัวไม่อะไร
ก็อะไรอย่างหนึ่ง และ ก็ผู้ชายนี้
แหละเป้นผัว อย่างคดีโฑพัศรา คือ
มีผัวที่เห็นใครๆก็ต้องผัวดังนี้.

๕. การให้ผู้หญิงนั้น ให้ ได้
อย่างมากก็เพียงความรัก และ ความ
กันครอง ก็ทำให้ ไปจนถึงความ
หลงแล้ว ผู้ราชผู้นี้เป้นอยู่เลย

ไปในทางอื่นควรอยู่เสมอแล้ว คณะ
ผู้ทำลายก็จะทำอะไรเราไม่ได้เลย.

ความ นิบหนาย ว้าวอดจะมีได้
อย่างไร ถ้าเราเป้นคนที่ไม่มีนิบหน
อันรวมความนิบหนาย!

อย่างพี่ หรือมารักแอน โทนกับ คณ
โฑพัศราความอ่อนตอง.

๖. เครื่องมือปราบผู้ราชอย่าง
ประเสริฐคืออาวุธกับทุกอย่างที่ประ
กอบกันขึ้นเป้นตัวผู้หญิง อย่างคดี
โฑพัศราได้ ไว้ดี หากกับคณนาง
เองปราบมารักแอน โทน.

๗. เมื่อเวลา คณ นาง ผู้หญิง
สามารถจะฆ่าผู้ราชที่ฆ่าเมียของ คน
เพื่อนำตัวไปเข้าสำนักนาง ออก
จะฆ่าอีกคนหนึ่ง อย่างคดีโฑพัศรา
สำนักโฑพัศราฆ่าเมียของมารัก.

๘. ภัยอย่างใหญ่หลวงของความ
รักคือความระแวง และเมื่อผู้หญิง
ระแวงว่าผู้ชาย ไม่รักคน รุนมา แล้ว
เมื่อนั้นคิดอย่างสูงส่ง คือการฆ่าผู้
หญิงก็สามารถทำได้ อย่างคดีโ
พัศราใจจะฆ่ามารักแอน โทนฆ่า
ของนาง.

๙. ในหมกมุ่น หน้ากับผู้หญิง
ผู้ชายมักจะถูกละเลยให้เอา
แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่จะเอาทั้ง
สองอย่างนั้นยากนัก อย่างมารัก
แอน โทนเมื่อเขาพระนาง คณโฑพัศรา
มากกว่าจะละเลยเขากรุงโรม.

๑๐. มนุษย์อยู่ ได้ เพราะ ความ
หวัง หวัง ด้วยแล้วก็คือการฝัน
ชีวิต อย่างคดีโฑพัศราฝันเมื่อ
มารักแอน โทนตายจะอธิษฐานด้วย
เถโรมัน.

๑๑. ถึงจะรักก็ให้พัวพันกับชีวิต
ไม่ให้พัวพันทาง อย่างความเพ
ของมารักแอน โทนกับคณโฑพัศรา.

๑๒. เมื่อมีขึ้น คน ก็ มี ลง ท้าย
อย่างเรื่อง พระนาง คณโฑพัศรา.

เมอรอบปลัดหัวเอง

[ต่อจากหน้า ๖]

คือพิมพ์ โดยอังกะ ปณ งามบริ
หรือของ พระมหาเถระธรรมาคม ซึ่ง
พุทธมณฑลทั้งหลาย เคารพบูชา และ
ความ เป้น ผู้ ทรง คุณธรรม แห่ง
มหาเถระธรรมาคม คนนี้ เป้นที่ เต็ม
ใจ อีกการของ พระธรรมาคม อยู่
แล้ว อย่างไรก็ดี ถ้าเมื่อก่อน
ผู้ ทรง คุณธรรม และ วิสัยทัศน์
ได้พิจารณาเรื่อง ราย นี้ เรียบร้อย
แล้ว ก็เชื่อว่าอยู่ในแนวแห่งความ
ธรรม อ. ดิฉันเองมาจากพระพุท
ธธรรมาคม ถ้าหากเห็นสิ่งพิมพ์จะ
เป้น การ ระ แวง ความ คิด เห็น
เหมือนเช่นเรื่องอื่นๆด้วยแล้ว คัด
อยู่ บกพร่องผิดพลาดในข้อวิจ
อย่างไรไปเป้นเหตุให้ผู้อื่นคัดค้าน
คดีต่อไป ก็ย่อมจะนำมาซึ่งฉันท
ให้ โทษแก่พระศาสนา อันเป้นที่
เคารพบูชา เพราะได้คิดเห็นพร้อม
กันเช่นนั้น หนังสือพิมพ์ฉบับนี้จึง
คอยรอคอย ซึ่งเถระธรรมาคมได้
ลงมติแล้วจะได้ นำเสนอ ท่านผู้อ่าน
สืบไป.

การที่ข้าพเจ้าเขียน หัว เรื่อง ว่า
ความไม่เสมอหน้า ของ หมู่ สังฆ ใน
วันนี้ มีเจตนาเพียงเป้นเครื่องให้
ระมัดระวัง สงฆ์อาจไม่ได้รับความ
เสมอหน้าเฉพาะในแง่ระเบียบการ
ปกครองก็ได้ และธรรมการ
ปกครองก็ย่อมจะเป้นอย่างได้ ตาม
ยุคตามสมัย ยังไม่มีอะไรของ
ผิดบาปหรือเสื่อมเสีย เกียรติอันใด
[มีต่อหน้า ๕]

/// ยานแสงหมึกตราหมา ///

แก้ไขตัวร้อน . หละ . ละออง . และทราย . ดีนัก

/// บุณย: รัตนะ ///